

162

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1983 r.

w sprawie ramowych zasad i trybu wnioskowania, planowania i realizacji inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej.

Na podstawie § 8 pkt 1 uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 września 1982 r. w sprawie inwestycji centralnych (Monitor Polski Nr 23, poz. 196) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się ramowe zasady i tryb wnioskowania, planowania i realizacji inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej, o których mowa w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej

przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54, Nr 44, poz. 288 i Nr 45, poz. 289), stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przepisy zarządzenia dotyczą inwestycji przedsiębiorstw użyteczności publicznej nowo rozpoczynanych oraz kontynuowanych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: *J. Obodowski*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 23 sierpnia 1983 r. (poz. 162)

RAMOWE ZASADY I TRYB WNIOSKOWANIA, PLANOWANIA I REALIZACJI INWESTYCJI PODEJMOWANYCH NA PODSTAWIE DECYZJI WŁAŚCIWEGO TERENOWEGO ORGANU ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

§ 1. 1. Terenowy organ administracji państwowej może podejmować decyzje o inwestycjach realizowanych w przedsiębiorstwach użyteczności publicznej, dla których jest organem założycielskim.

2. Właściwy terenowy organ administracji państwowej podejmuje decyzje o realizacji inwestycji, o której mowa w ust. 1, jeżeli ma być ona w części lub w całości sfinansowana ze środków budżetowych lub pozabudżetowych, będących w dyspozycji tego organu.

§ 2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego podejmuje w szczególności decyzje o realizacji inwestycji o znaczeniu wojewódzkim lub obejmujących swym zasięgiem kilka jednostek administracyjnych stopnia podstawowego, zwłaszcza w zakresie infrastruktury technicznej miast i osiedli mieszkaniowych oraz ochrony środowiska.

§ 3. 1. Zainteresowane przedsiębiorstwo użyteczności publicznej (przyszły użytkownik) lub w porozumieniu z nim inna jednostka upoważniona przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego występuje z wnioskiem o podjęcie decyzji o realizacji inwestycji do właściwego terenowego organu administracji państwowej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać ogólną charakterystykę inwestycji, obejmującą niezbędny do podjęcia decyzji zakres informacji o jej realizacji, a w szczególności:

- 1) omówienie celów i efektów inwestycji (w odniesieniu do inwestycji nowo rozpoczynanych),
- 2) zakres rzeczowy inwestycji,
- 3) wskazania lokalizacyjne (w odniesieniu do inwestycji nowo rozpoczynanych),
- 4) przedstawienie możliwości zrealizowania inwestycji nowo rozpoczynanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe lub w odniesieniu do inwestycji kontynuowanych podanie generalnego wykonawcy, a w

odniesieniu do inwestycji polegających na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych — dostawcy,

- 5) dotychczas zrealizowany finansowy i rzeczowy zakres robót (w odniesieniu do inwestycji kontynuowanych),
- 6) koszt inwestycji wraz z uzasadnioną propozycją dotyczącą źródeł jego sfinansowania w całości i w poszczególnych latach realizacji; jeżeli finansowanie inwestycji jest przewidziane przy udziale:
  - a) kredytu bankowego — wniosek wymaga zaopiniowania przez oddział banku finansujący przedsiębiorstwo,
  - b) funduszu celowego — wniosek wymaga zaopiniowania przez dysponenta tego funduszu.

3. Szczegółowy tryb przedstawiania wniosków określa terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. Właściwy terenowy organ administracji państwowej podejmuje decyzje o włączeniu inwestycji do projektu terytorialnego pięcioletniego planu społeczno-gospodarczego i projektu terytorialnego planu rocznego oraz o wielkości jej dotowania ze środków budżetowych lub pozabudżetowych będących w dyspozycji tego organu — z uwzględnieniem zasad określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51).

§ 5. Terytorialny pięcioletni plan społeczno-gospodarczy, a w uzasadnionych wypadkach, w szczególności w odniesieniu do inwestycji o dłuższych cyklach realizacji, także plan perspektywiczny rozwoju województwa, stanowią podstawę do podjęcia przez inwestora niezbędnych prac przygotowawczych i organizacji procesu inwestycyjnego, a zwłaszcza do uzyskania lokalizacji, zlecenia opracowania dokumentacji projektowej i zawarcia wstępnych porozumień i umów z uczestnikami procesu inwestycyjnego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 6. 1. Koszty przygotowania inwestycji do realizacji w zakresie prac projektowych i organizacji procesu inwe-

stycyjnego mogą być finansowane ze środków budżetowych i pozabudżetowych. Wysokość kosztów, przewidzianych do finansowania z tych środków, określa organ, który podjął decyzję o realizacji inwestycji.

2. Koszty przygotowania inwestycji do realizacji, z której następnie zrezygnowano, zmniejszają fundusz, z którego zostały sfinansowane, z tym że przez ten fundusz rozumie się także równowartość środków budżetowych i pozabudżetowych, otrzymanych przez przedsiębiorstwo na finansowanie tych kosztów.

§ 7. Rozpoczęcie realizacji inwestycji może nastąpić po uchwaleniu przez właściwą radę narodową planu rocznego, do którego inwestycja ta została włączona.

§ 8. Zmiana podstawowych parametrów inwestycji w toku jej realizacji, powodująca zmniejszenie plano-

wanej zdolności produkcyjnej lub usługowej oraz zwiększenie wartości kosztorysowej, powodujące wzrost zapotrzebowania na środki budżetowe lub pozabudżetowe, a także opóźnienie terminu zakończenia inwestycji, może być dokonana na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej.

§ 9. 1. Zasady rozliczania kosztów działalności inwestycyjnej określają odrębne przepisy.

2. Rozliczenie kosztów inwestycji należy przekazać właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej. Jeżeli inwestycja finansowana była przy udziale:

- 1) kredytu bankowego — rozliczenie należy przekazać również właściwemu oddziałowi banku,
- 2) funduszu społecznego lub celowego — rozliczenie należy przekazać dysponentowi tego funduszu.

163

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 sierpnia 1983 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Inwalidów Wojennych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 października 1972 r. w sprawie uznania Związku Inwalidów Wojennych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 45, poz. 286) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Inwalidów Wojennych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Inwalidów Wojennych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” (Monitor Polski Nr 4, poz. 30).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

164

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 30 sierpnia 1983 r.

w sprawie zasad przydzielania pracownikom naukowo-dydaktycznym, pracownikom naukowym i mianowanym pracownikom dydaktycznym dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

Na podstawie art. 154 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni, pracownicy naukowi oraz mianowani pracownicy dydaktyczni, zwani dalej „nauczycielami akademickimi”, mają prawo do dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

2. Dodatkową powierzchnią mieszkalną w postaci dodatkowej izby jest ta część mieszkania, którą nauczyciel akademicki może zajmować ponad powierzchnię przysługującą mu na podstawie ogólnie obowiązujących norm zaludnienia mieszkań.

§ 2. W razie zbiegu uprawnień do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej u osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, uprawnienie do

dodatkowej powierzchni mieszkalnej przysługuje nauczycielowi akademickiemu niezależnie od uprawnień innych osób.

§ 3. 1. Nauczyciel akademicki traci prawo do dodatkowej powierzchni mieszkalnej z chwilą rozwiązania stosunku pracy, z wyjątkiem, o którym mowa w ust. 2.

2. Nauczyciel akademicki zachowuje prawo do dodatkowej powierzchni mieszkalnej także po przejściu na emeryturę.

§ 4. Rektor szkoły wyższej lub dyrektor samodzielnej placówki naukowo-dydaktycznej zatrudniającej nauczyciela akademickiego wydają zaświadczenia stwierdzające zatrudnienie na stanowisku uprawniającym do dodatkowej powierzchni mieszkalnej. Zaświadczenia te są rejestrowane.